

Русија ни национална држава, ни „мелтинг пот“

За Русију - са њеним богатством различитости језика, традиција, етничких група и култура - национално питање, без икаквог претеривања, има фундаментални значај. Било који одговоран политичар или јавна личност треба да буде свестан да је један од кључних предуслова постојања наше земље грађански и међуетнички склад.

Видимо шта се дешава у свету и какви се озбиљни ризици гомилају. Раст међуетничких и верских тензија један је од реалности данашњице. Национализам и верска нетрпељивост постају идеолошка основа за најрадикалније групе и покрете. То подрива и уништава државу и дели друштво.

Огромне миграције - и постоје сви разлози да верујемо да ће само још расти - већ називају новом "великом сеобом народа" која може да промени уобичајене начине живљења и изглед целих континената. Милиони људи у потрази за бољим животом напуштају регионе погођене глађу, сталним конфликтима, сиромаштвом и друштвеним поремећајима.

Са "погоршавањем националног питања" суочиле су се најразвијеније и најпросперитетније земље, које су се раније поносиле својом толеранцијом. И данас - једна за другом признају да нису успеле да интегришу различите културе у своје друштво, да нису успеле да обезбеде бесконфликтну и хармоничну интеракцију различитих култура, религија и етничких група.

"Мелтинг пот" асимилације је врло нестабилан - и не може да "свари" непрестано нарастајући ток миграција. То се у политици одражава кроз "мултикултурализам" који

Наши непријатељи учиниће све да униште руско јединство

Пише: Владимир Путин
четвртак, 26 јануар 2012 11:27

одбацује интеграцију кроз асимилацију. Иако "право мањина да буду различите" чини апсолутним, на тај начин се постиже врло мало у уравниотежавању овог права са грађанским, понашајним и културним обавезивањем у односу на становништво и друштво у целини.

Затворене етничке и верске заједнице које се формирају у многим земљама одбијају не само да се асимилију, већ и да се прилагоде. Постоје насеља и читави градови где читаве генерације имиграната живе од социјалне помоћи и не говоре језик земље у којој живе. Одговор на овај образац понашања је уочљив - пораст ксенофобије међу староседеоцима и жустри покушаји да се одбране своји интереси, послови и социјална примања од "страних конкурената". Људи, шокирани оним што виде као агресивни притисак на њихову традицију и начин живота, осећају истински страх од губитка националног идентитета.

Сасвим угледни европски политичари су почели отворено да говоре о пропасти "мултикултуралног пројекта". Они експлоатишу "етничку карту" како би остали на положају, додајући свој глас хору оних које су раније сматрали маргиналима и екстремистима. Радикалне снаге, са друге стране, драматично добијају на броју, озбиљно претендујући на освајање државне власти. Штавише, постоји прича о насилној асимилацији - борби против позадине "затварања" и оштром затезању миграционе политике. Људи из другачијих култура су суочени са избором - или да се "припоје већини" или да остану етничка мањина која је изолована упркос томе што јој је пружен широк спектар права и гаранција. Али као последица тога они су одсечени од могућности успешне каријере. Да будем искрен - индивидуа која се нађе у таквим окружењу тешко да ће бити лојална својој земљи.

Иза "неуспеха мултикултурног пројекта" стоји криза модела "националне државе" - државе која је историјски изграђена искључиво на основама етничког идентитета. Ово је озбиљан изазов са којим ће Европа и многи други региони у свету морати да се суоче.

Русија као "историјска држава"

Ситуација у нашем случају, упркос привидним сличностима, је у потпуности другачија. Наши етнички и миграциони проблеми су директно повезани са распадом СССР-а, и у ствари, историјски, велике Русије, која је у својој оригиналној форми настала у 18. веку. То је праћено неизбежном деградацијом државних, друштвених и економских

институција. И великим јазом у развоју држава бившег Совјетског Савеза.

Када су пре 20 година депутати РСФСР-а прогласили суверенитет, у жару борбе против "савезне власти" покренули су процес изградње "националних држава", па чак и унутар саме Руске Федерације. "Савезне власти", са друге стране, покушавајући да изврше притисак на своје противнике, почеле су да воде закулисну игру са руским аутономија, обећавајући им побољшање "национално-државног статуса". Сада учесници у овим процесима пребацују кривицу једни на друге. Али једно је сигурно - њихове акције су једнако и неминовно водиле ка распаду и сепаратизму. Нису имали ни храбрости, ни одговорности, као ни политичке воље да доследно и упорно бране територијални интегритет отаџбине.

Оно што творци ове "шеме суверенитета" нису успели да предвиде, брзо и лако су схватили други, укључујући и оне ван граница наше земље. А последице су биле непосредне.

Колапс земље нас је довео до ивице, а неке регионе чак и до руба грађанског рата мотивисаног етничким раздором. Великим напором и значајним жртвовањима ове тињајуће ватре су угашене. Али, наравно, то не значи да је проблем решен.

Међутим, чак и у време када је држава као институција критично ослабила, Русија није нестала. Оно што се десило, може се описати речима исоричара Василија Кључевског, који је писао о првој руској револуцији, "када су попустили политички стубови јавног реда и мира, земља је сачувана помоћу моралне воље народа".

И узгред, наш празник 4. новембар - Дан националног јединства - који су неки површно назвали "дан победе над Пољацима", у ствари је "дан победе над нама самима", над унутрашњим трвењем и неслогом, дан када су класе и етничке групе виделе себе као једно тело - као један народ. Са правом можемо сматрати овај празник рођенданом Русије као грађанске нације.

Историјски, Русија није била ни национална држава, ни амерички "мелтинг пот", где је већина људи, на овај или онај начин, мигранти. Русија се током векова развила као мултинационална држава, у којој су различите етничке групе морале да се мешају, сарађују и повезују једна са другом - на породичном, пријатељском и пословном нивоу. Стотине етничких група живе у својој домовини заједно са Русима. Развој великих копнених површина током историје Русије био је заједнички подухват многих различитих

Наши непријатељи учиниће све да униште руско јединство

Пише: Владимир Путин
четвртак, 26 јануар 2012 11:27

народа. Довољно је рећи да етнички Украјинци живе на простору од Карпата до Камчатке, а исти је случај и са етничким групама попут Татара, Јевреја, Белоруса...

У једном од најранијих руских филозофских и верских текстова, "Беседа о закону и милости", одбацује се теорија о "изабраном народу" и проповеда идеја о једнакости пред богом. А овако "Повест минулих лета" описује мултинационални карактер древне руске државе: "Ево ко у Русији говори словенским језицима: Пољани, Древљани, Новгородци, Полочани, Дреговичи, Северњани, Бужани... а ови народи: Чуди, Мерији, Вепси, Муроми, Черемиси, Мордвинци, Перми, Печори, Југри, Литванци, Курши, Ливонци - говоре својим језиком..."

О овој специфичној карактеристици руске државе писао је Иван Иљин: "Не искорењуј, не сузбијај, нити поробљавај туђу крв, не угушуј живот осталих неправославних племена, већ дај свима слободу да дишу и имају своју домовину... поштуј све и помири их једне са другима, дозволи свима да се моле и раде како желе и изабери најбоље из свих народа за политички и културни развој државе".

Руски народ и руска култура су везивно ткиво које спаја ову јединствену цивилизацију. Али разни провокатори и наши непријатељи урадиће све што могу да униште руско јединство кроз лажне приче о праву Русије на самоопредељење, "расну чистоћу" и потребу да се "заврши започето 1991 - коначно уништење царства које се издржава на леђима руског народа". Оно што они заправо на крају крајева желе јесте да људи униште своју домовину сопственим рукама.

Дубоко сам уверен да су покушаји проповедања идеје о "националној" или етнички чистој руској држави у супротности са нашом хиљадугодишњом историјом. Штавише, то је пречица ка уништењу руског народа и руске државе, и у том смислу било које одрживе, суверене државе на планети.

Када почну да вичу: "Престаните да храните Кавказ", сутра ће неминовно њихов поклич бити: "Престаните да храните Сибир, Далеки исток, Урал, регион Волге, московски регион". То је био рецепт оних који су утабали пут распаду Совјетског Савеза. Што се тиче злогласног концепта националног самоопредељења - слогана који су користили разноразни политичари који су се борили за власт и геополитичке поделе, од Владимира Лењина до Вудра Вилсона - руски народ је давно направио свој избор. Самоопредељење руског народа је да буде мултиетничка цивилизација чије је језгро руска култура. Руски народ је током хиљада година историје потврђивао свој избор изнова и изнова - својом крвљу, а не плебисцитима и референдумима.

Наши непријатељи учиниће све да униште руско јединство

Пише: Владимир Путин
четвртак, 26 јануар 2012 11:27

Превод: Радомир Цветковић

(Прес)